

ಋಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ....

ಋಷಿ ಶ್ರೀ ಜನಕ

ಇಲ್ಲಿನ ಕಛೇಗಳನ್ನು ನೀವೂ ಓದಿರಿ;
ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಓದಿ ಹೇಳಿರಿ.

ಜನವರಿ-ಫೆಬ್ರವರಿ-ಮಾರ್ಚ್ ೨೦೧೮-೧೯

ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ
Dhwani Educational Resource Centre

ಆರಂಭ ಯೋಜನೆ
Arambha 2018-19 Project
is Supported by Many
Individual Donors

ಈ ಸಲದ

ಕಥೆಗಳು.....

* ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಭೂರಿ ಭೋಜನ - ೨

* ಎ.ಪಿ.ಜೆ. ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ - ೧೧

* ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಆರ್ಯಾದ್ - ೨೦

* **Tricky Deer** - ೨೫

ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಭೂರಿ ಭೋಜನ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಖಾನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮೂವರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೊತೆ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಿಯೊ ಎಂಬವನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ನಡೆದೂ ನಡೆದೂ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ತಂಗಿದರು. “ನಾವು ಮೂವರಿದ್ದೇವೆ, ಈ ಮಿಯೊ ಒಬ್ಬನೇ. ನಾವು ಅವನನ್ನು ನಮಗೆ

ಬೇಕಾದಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು” ಎಂದು ಖಾನ್ ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೆ ಹಸಿವಾಗಿತ್ತು, ಅವರು ಮಿಯೋ ಕೈಗೆ ಹಣಕೊಟ್ಟು “ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತಿಂಡಿ ತಗೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದರು.

ಮಿಯೋ ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣ ಲಾಡು ಖರೀದಿಸಿದ. “ಈ ಖಾನ್ ಸಹೋದರರು ನನಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ತಿಂದುಬಿಡಬೇಕು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಲಾಡನ್ನು ತಿಂದಂ ಉಳಿದಂ ದನ್ನಂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಂಡುಹೋದ.

ಅವರು ಲಾಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ “ಏ ಗೂಬೆ, ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನರಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ತಂದಿರುವ ತಿಂಡಿ ಸಾಲದು. ನೀನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗಲೇ ತಿಂದಿಯಾ? ಹೇಗೆ ತಿಂದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮಿಯೋ ಮುಷ್ಟಿ ತುಂಬ ಲಾಡುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಾಯಿ ಮುಕ್ತಿಕೊಂಡು

“ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ತಿಂದೆ” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟ! “ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಲಾಡುಗಳು ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತವೆ” ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಅವರು ಉಳಿದಿರುವ ಲಾಡುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿದರು. ಇಬ್ಬರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಲಾಡು ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಮೀರಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಊರಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. “ಊರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಲಾಡುಗಳನ್ನು ತಿಂದ ಮಿಯೊಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಬೇಕು, ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಾಸೂ ಉಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಸಹೋದರರು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವನನ್ನು ಕರೆದು “ತಮ್ಮಾ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು, ಇವತ್ತು ನಮಗಾಗಿ ಖೀರು ಮಾಡಿಡು” ಎಂದರು.

ಅವರು ಹಾಲು, ಸಕ್ಕರೆ, ಶಾಮಿಗೆ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಲವಂಗ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಎಲ್ಲ ತಂದರು. ಮಿಯೊ ರುಚಿ ರುಚಿಯಾಗಿ ಖೀರು ಮಾಡಿದ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ತಪ್ಪಲೆಗೆ ಸುರಿದು ಇಟ್ಟರು. ಆಗಲೇ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. “ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಕನಸು ಬೀಳುತ್ತದೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಖೀರು ತಿನ್ನಬೇಕು ಆಗಬಹುದಾ?” ಎಂದು ಸೋದರರು ಹೇಳಿದರು.

“ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ.”

“ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ನಾವು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕನಸು ಕಂಡವನು ಈ ಖೀರು ತಿನ್ನಬೇಕು. ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು ಕಂಡವನು ಖೀರು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.”

“ಅಣ್ಣಂದಿರೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗಲಿ” ಎಂದ ಮಿಯೊ.

ಅವರು ಖೀರು ತುಂಬಿದ ತಪ್ಪಲೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಕಟ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಿದರು. ತಪ್ಪಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತಲೆಬುಡದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. “ಈ ಮೂವರೂ ಧೂರ್ತರು,

ಎಲ್ಲರೂ ಸರಿಸಮನಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ನನಗೆ ಪಾಲು ಕೊಡದೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಮಿಯೊ ಯೋಚಿಸಿದ.

ಮಿಯೊ ಮಲಗಲಿ ಎಂದು ಖಾನ್ ಸಹೋದರರು ಕಾದರು; ಸಹೋದರರು ಮಲಗಲಿ ಎಂದು ಮಿಯೊ ಕಾದ. ಮಿಯೊ ನಿದ್ರೆ ಹೋದವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆ ಮೂವರು ಅವನನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಗಾಢನಿದ್ರೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆ ಆದೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದರು. ಅವರು ಮಲಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಮಿಯೊ ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಎದ್ದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಕ್ಕುತ್ತ ತಪ್ಪಲೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚಿ, ಖಿರನ್ನೆಲ್ಲ ಕುಡಿದು ಮೆತ್ತಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಬಂದು ಶಾಲು ಹೊದೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಖೀರು ಕುಡಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅಮಲೇರಿ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ.

ಬೆಳಗಾಯಿತು, ಖಾನ್ ಸಹೋದರರು ಎದ್ದು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶುರುವಾದರು. ಮಿಂಚೂ ಇನ್ನೂ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನು ಏಳುವುದಾದರೂ ಯಾಕೆ? “ನಿನಗೆ ಏನು ಕನಸು ಬಿತ್ತು? ನಿನಗೇನು ಕನಸು ಬಿತ್ತು? ಎಂದು ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

“ತಮ್ಮಂದಿರೇ, “ನಾನು ಅಜ್ಜೀರಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜನ ಸುಂದರ ಆಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಂಡೆ” ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯವನು ಹೇಳಿದ. ಎರಡನೆಯವನು ಹೇಳಿದ, “ನಾನು ಜಯಪುರದ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡೆ.” ಇವರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಿಯೋಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಅವನು ಇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮೂರನೆಯವನು ಹೇಳಿದ, “ಅಣ್ಣಂದಿರೇ, ನಾನು ಮೆಕ್ಕಾದವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಕಂಡೆ.”

ಮಿಯೋ “ಆಹ, ಆಹ್, ಆಹ” ಎಂದು ನರಳಿದ; ಆಕಳಿಸಿದ. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತ

ಇತ್ತ ಹೊರಳಾಡುವವನಂತೆ ನಟಿಸಿದ.

“ಓ ಮಿಯೋ, ಗೂಬೆ, ನೀನು ಏಳ್ತಿಯೋ ಇಲ್ಲವೂ”

ಮಿಯೋ ಹಾಸಿ ಗಿಯೋಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಾ, ನರಳುತ್ತಾ “ನನಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡಿ” ಎಂದ.

“ಹೇಳು ಮಾರಾಯ, ನೀನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳು.”

“ಅಣ್ಣಂದಿರೇ, ನಾನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ, ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನಗೆ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಹೊಡೆದ. ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ನಿನಗೆ ತುಂಬ ನೋವಾಗಿದೆ. ಈ ಖೀರು ತಿನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ನಾನು ಖೀರು ತಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಮತ್ತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದ! ಆಂ ಅಯ್ಯೋ.”

“ನೀನೊಬ್ಬ ಶತಮೂರ್ಖ! ಗೂಬೆ! ನಾವು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಮಲಗಿದ್ದೆವು, ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಲಿಲ್ಲ? ಅವನನ್ನು ನಾವು ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಯಾಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು

ಎಬ್ಬಿಸಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದರು.

“ಎಬ್ಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನೀವೆಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಹೇಳಿ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜೀರಾನಲ್ಲಿದ್ದ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಜಯಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ; ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ದೂರದ ಮೆಕ್ಕಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ನಾನು ತುಂಬ ಸಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕರೆದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಕರೆದಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಕೇಳಿಬೇಕಲ್ಲ?” ಎಂದು ಮಿಯೊ ನುಡಿದ. *

ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದನೆ:

ಎ ಕೆ ರಾಮಾನುಜನ್

ಆಕರ: ಭಾರತೀಯ ಜನಪದ ಕತೆಗಳು

ಆಲೋಚಿಸು:

* ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಯೊ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತೇ? ಈ ರೀತಿ ಅನುಭವ ನಿನಗೂ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದೇ?

ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿನ 'ಕನಸುಗಾರ ಕಲಾಂ' ಪಾಠಕ್ಕೆ
ಪೂರಕ ಲೇಖನ ಭಾಗ.

ಎ.ಪಿ.ಜೆ. ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ

ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ ಎಂದೊಡನೆ ನಮಗೆ
ನೆನಪಾಗುವುದು ಭಾರತದ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ
ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಡಾ. ಕಲಾಂ. ಹೌದು ಅವರೆ, ಅವರ
ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು ಅಪುಲ್ ಫಕೀರ್
ಜೈನಲಬ್ಜೀನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ ಎಂದು.
ಅವರು ಮದ್ರಾಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್
ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್‌ನೋನಾಟಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ

ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಲಿತರು. ಡಾ. ಕಲಾಂ ಅವರು ಭಾರತದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿಜ್ಞಾನಿ. ಅವರು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಒಟ್ಟು ಲಿಖಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಂದ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದ ಈ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆದ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಭವಗಳನ್ನು 'My Journey (ನನ್ನ ಪಯಣ)' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಆಯ್ದು ಲೇಖನ ಭಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅವರದೇ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಕೂಡ ಓದಬಹುದಲ್ಲವೆ?

ನಾವು ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಮಗೊಬ್ಬರು ಹೊಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬಂದರು. ನಮಗೆ ಅದೊಂದು ಸಂಭ್ರಮದ ಹಾಗೂ ಕುತೂಹಲದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿತ್ತು. ಸಣ್ಣದಾದ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳೇ ದೊಡ್ಡ ಕುತೂಹಲದ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲ ನಮಗೆ ಬಹಳವಿತ್ತು.

ಅವರು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನವರೋ, ಕೋಪಿಷ್ಟರೋ, ಸಾಧು ಮನುಷ್ಯರೋ, ಸ್ನೇಹಪರರೋ, ತಾಳ್ಮೆಯವರೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲಿಗಳಾಗಿದ್ದೆವು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಲು ನಾವು ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ಅವರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು - ಕಿವಿಗಳೆಲ್ಲ ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಬಂದವರೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದರು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಉಡುಪು, ವೇಷಗಳನ್ನು ಅವರು ಅಳೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ

ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಾಗೂ ತವಕಿಸುವ ಮಂದಹಾಸ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಹೋದುದು ನನಗೆ ಇಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ತುಂಬಿದ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೊದಲು ಬೀಳುವುದು ಆ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಾಗೂ ತವಕಿಸುವ ಮುಗುಳ್ಳು.

ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನೇರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಗೆಲೆಯರ ಗುಂಪು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದು; ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ನಾ ಮುಂದು ತಾ ಮುಂದು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತವಕ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗಿನ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾವು 'ಸ್ವಾರ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ'ಗಳು.

ಹೊಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕಣ್ಣು ನನ್ನ
 ಟೋಪಿಯ ಮೇಲೂ ರಾಮನಾಥನ್‌ನ ಜುಟ್ಟಿನ
 ಮೇಲೂ ನೆಲಿಸಿತು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ
 ಕೋಪವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು.
 ಅವರು ಕೂಡಲೇ “ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?” ಎಂದು
 ನನ್ನೊಡನೆ ಕೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಕೇಳಲು
 ಕಾರಣವೇನು ಎಂದೇನೂ ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.
 ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ನಾನು
 ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಕೊನೇ ಬೆಂಚಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ
 ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದೂ
 ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ನ ನ ಗೆ ಬೇ ಸ ರ ವಾಯಿತು ,
 ಅಪಮಾನವು ಆಯಿತು. ನನಗೆ ಹಿಂದಿನ
 ಬೆಂಚಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು
 ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಮನಾಥನ್‌ನ
 ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. ನಾನು ನನ್ನ
 ಚೀಲ, ಪುಸ್ತಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುದುರಿಕೊಂಡು
 ಎದ್ದು ಹಿಂದಿನ ಬೆಂಚಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅವನ

ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ನೀರನ್ನು ಕಂಡೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡಲು ನನ್ನ ಹಾಗೂ ರಾಮನಾಥನ್‌ನ ಮನಸ್ಸು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದೇ ದಿನ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆಯವರೊಡನೆ ಹೇಳಿದೆ; ರಾಮನಾಥನ್ ಅವನ ತಂದೆಯವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಆಘಾತವೂ ದುಃಖವೂ ಆಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಅವರಿಬ್ಬರ ತತ್ತ್ವ, ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದುದಾಗಿತ್ತು. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾದಂತಹ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರೂ ಹಾಗೂ ರಾಮನಾಥನ್‌ನ ತಂದೆಯವರೂ ಅಂದು ಅನುಭವಿಸಿದಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ತುಮುಲವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದು ಬಲು ಅಪರೂಪ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಲೇ ಪರಸ್ಪರ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನ' ಡೆ ದಿ ದ್ವೀ ನ'ಂ ಎಂ ಬಂ ದ' ನ'ಂ

ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ವ'೦೦೦ ದಿನ' ಶುಕ್ರವಾರ
ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ
ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಭೇಟಿಯಾದರು. ಫಾದರ್
ಬೋದಲ್ ಅವರೂ ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೂ
ಬರಹೇಳಿದ್ದರು, ಅವರೂ ಬಂದಿದ್ದರು.
ಭಾರತದ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಾವಳಿ
ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೋಮು ಭಾವನೆಯೆಂಬ
ವಿಷವನ್ನು ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಹರಡಲು
ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಮೂವರೂ
ಶುಕ್ರವಾರದ ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾತ್ರಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ
ಆ ಸಂಧಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ
ಹೇಳಿದರು. ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೂರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ
ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮತಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ
ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ತಾವು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
ಮಕ್ಕಳ ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ

ತಾರತಮ್ಯದ ವಿಷ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆ
 ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ
 ಹೇಳಿದರು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ
 ಸೌಜನ್ಯ ಪೂರಿತವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಲಾಯಿತು.
 'ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಯೆಂದೂ
 ನಾವು ತಿಳಿಯಬಹುದೇ? ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು
 ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲು
 ಸಾಧ್ಯವೇ?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಆಲೋಚನೆ
 ಮಾಡುತ್ತ ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತದ್ದರು. ನಂತರ
 ಅವರು, 'ಹೌದು, ನಿಜ. ಆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು
 ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜ' ಎಂದು
 ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ, ತಾವು ಹಾಗೆ
 ಮಾಡುವಾಗ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾದೀತು ಎಂದು
 ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ
 ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು
 ಅನುಸರಿಸಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ತನ್ನೊಡನೆ
 ಯಾರೂ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ; ಹೀಗೆ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ

ಎಂದು ತಾರತಮ್ಯ ವಾಡುವುದರ
ನಿರರ್ಥಕತೆಯೂ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು
ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಮರುದಿನವೇ
ಸರಿಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟರು. ನಂತರ
ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು ಕೂಡಾ. *

ಆಕರ: ಎ.ಪಿ.ಜಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ-ನನ್ನ ಪಯಣ
(ಕನಸು ನನಸಾಗುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ)

ಆಲೋಚಿಸು:

* ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಘಟನೆ
ಓದಿ ನಿನಗೆ ಏನು ಅನಿಸಿತು?

ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿನ 'ಹುತಾತ್ಮ ಬಾಲಕ' ಪಾಠಕ್ಕೆ
ಪೂರಕ ಕಥೆ.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಆರ್ಯಾದ್

ವಾರಣಾಸಿಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರ ಜಾಥಾ
ನಡೆದಿತ್ತು. ಹದಿನೈದನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೇ
ತಾಯ್ನಾಡಿನ ಹಂಬಲ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ
ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಚಳುವಳಿಗಾರರ
ಆಗಮನವನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತ,
ಕಾತರನಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ಗುಂಪು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ
ತಾನೂ ಅವರಲ್ಲೊಂದಾಗಿ ನಡೆದ. ಬೋಲೋ
ಭಾರತ್ ಮಾತಾ ಕೀ ಜೈ! ವಂದೇ...

ಮಾತರಂ! ಹದಿನೈದಿಪ್ಪತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ ಸರಿದಿರಬೇಕು,
 ಪೋಲಿಸರ ದಂಡು ಜೇನ್ನೋಣಗಳ ಹಾಗೆ
 ಎಗರಿತು. ಘೋಷಣೆ ಕೂಗುತ್ತ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ
 ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಳುವಳಿಗಾರರನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ
 ಥಳಿಸಲಾಯ್ತು.

ಎಂಭತ್ತರ ಆಸುಪಾಸಿನ
 ವೃದ್ಧರೊಬ್ಬರ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲರ
 ಸೈನಿಕನೊಬ್ಬ ಲಾಠಿ ಬೀಸಿದ.

ಆ ಹಿರಿಯ ಜೀವ ನೋವಿನಿಂದ
 ಚೀರುತ್ತ ಕೆಳಗುರುಳಿತು. ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ
 ಹಿರಿಯರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ
 ಪೋರನಿಗೆ ತಡೆಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲೇ ಕಾಲಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ
 ಕಲ್ಲನ್ನೆತ್ತಿ ಒಗೆದ. ವಾಹ್! ಎಂಥ ಗುರಿ! ಕಲ್ಲು
 ನೇರವಾಗಿ ಸೈನಿಕನ ಹಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು.
 ಅಷ್ಟೇ, ಮರು ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕ
 ಜೈಲುಪಾಲಾಗಿದ್ದ.

ಎಂದಿನಂತೆ ಆಂಗ್ಲರ ಕಟಕಟಿಯಲ್ಲಿ
 ವಿಚಾರಣೆಯ ನಾಟಕ ನಡೆಯಿತು.

ಅಲ್ಲೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಸಂಭಾಷಣೆ:

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ: ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?
 ಹುಡುಗ: ಆಝಾದ್! (ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ)
 ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ: ತಂದೆಯ ಹೆಸರು?
 ಹುಡುಗ: ಆಝಾದ್! (ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ)
 ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ: ಮನೆ ಎಲ್ಲಿದೆ?
 ಹುಡುಗ: ಸೆರೆಮನೆಯೇ ನನಗೆ
 ಮನೆ!

ಎರಡೂ ಕೈಸೇರಿಸಿ ಹಾಕಿದರೂ
 ಕೋಳ ತುಂಬದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗನ ಕೆಚ್ಚೆದೆ
 ಕಂಡು ಆ ಬಿಳಿಯನಿಗೆ ಮತ್ತರ
 ಮೂಡಿಸಿರಬೇಕು. ಹದಿನೈದು ಭಡಿ ಏಟುಗಳ
 ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ಆದರೇನು “ವಂದೇ ಮಾತರಂ”
 ಎನ್ನುವ ಮತ್ತೇರಿಸುವ, ಮೈಮರೆಸುವ ಘೋಷ
 ವಾಕ್ಯದ ಎದುರು ಯಾವ ಪೆಟ್ಟು ತಾನೆ
 ನೋವುಂಟು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಆ ಎಳೆಯ
 ದೇಶಭಕ್ತನಿಗೆ.

ಒಂದು ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರ
 ಅಪರಾಧಿಗಳೂ ಅಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು,

ಇಂತಹ ಬೆತ್ತದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ೧೫ ಏಟುಗಳನ್ನು
 ಆಯಾಧನು “ವಂದೇ ಮಾತರಂ ಭಾರತ
 ಮಾತಾಕೀ ಜೈ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ
 ಸಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅವನ ಬೆನ್ನು
 ರಕ್ತಮಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನು
 ತುಟಿಪಿಟಕ್ಕೆನ್ನಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಹೊಡೆತದಿಂದಾದ ಗಾಯಗಳಿಗೆ
 ಉಪಚಾರ ಮಾಡಲು ಆಂಗ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಯು
 ಅವನಿಗೆ ಮೂರಾಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಅವನು
 ಅವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಎಸೆದನು.
 ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಕಾರಾಗೃಹದಿಂದ ಹೊರಬಂದನು.

ಶಿಕ್ಷೆಯುಂಡು ಹೊರಬಂದ ಬಾಲಕ
 ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ‘ದುಷ್ಮನೋಂಕಿ
 ಗೋಲಿಯೋಂ ಕಾ ಹಮ್ ಸಾಮ್ನಾ ಕರೇಂಗ್,
 ಆಜಾದ್ ಹೀ ರಹೇ ಹೈ ಹಮ್, ಆಜಾದ್
 ಹೀ ರಹೇಂಗ್!’ (ವೈರಿಗಳ ಗುಂಡೇಟನ್ನು
 ಎದುರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವ ನಾನು
 ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ)
 ಅಂದಿನಿಂದ ಚಂದ್ರ ಶೇಖರ ತಿವಾರಿ ಎನ್ನುವ
 ಭೀಮಬಲದ ಬಾಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರಾಪರ್ಣೆಗೆ

ಸಿದ್ಧನಾದ. ಚಂದ್ರ ಶೇಖರ ಆಝಾದ್ ಎಂದು
ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ. ಆಝಾದ್ ತಾನು
ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು
ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಪಾಲಿಸಿದ. *

ಸಂಗ್ರಹಾನುವಾದ:

ಪ್ರೇಮಾ ಶಿವಾನಂದ, ಧ್ವನಿ ಬಳಗ

ಆಧಾರ: <http://balsanskar.com/kannada/>

ಆಲೋಚಿಸು:

* ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ
ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಆಝಾದ್ “ಆಝಾದ್” ಎಂದು ಏಕೆ
ಉತ್ತರಿಸಿದ?

There Lived² a Deer in a forest³ near Varanasi. The Deer was fond of fruits. There was one special tree that was bearing tasty⁴ fruits. Daily the Deer used to come near the tree to eat the fruits. It was eating the fruits lying on the ground. After that the Deer was sitting under the shade of the tree.

1. **Trick** (ಟ್ರಿಕ್) – ಯುಕ್ತಿ, ಉಪಾಯ
2. **Live** (ಲಿವ್) – ಬದುಕಿರುವುದು, ಜೀವಿಸುವುದು
3. **Forest** (ಫಾರೆಸ್ಟ್) – ಕಾಡು
4. **Tasty** (ಟೇಸ್ಟಿ) ರುಚಿಯಾದ, ಸವಿಯಾದ

One day a hunter⁵ who came on the way liked to eat the flesh of the Deer.

Next day before the arrival of the Deer he tied a net to the tree. He was waiting for the Deer. As usual, the Deer went to eat the fruits of the tree. On the way the Deer observed the foot steps of a human and felt that some hunter has planned⁶ to catch him. So the Deer was careful.

The hunter threw the fruits towards the Deer. The Deer observed⁷ and felt that the hunter might be sitting some where on the tree. Suddenly the Deer saw the net tied to the tree.

5. Hunter (ಹಂಟರ್) - ಬೇಟೆಗಾರ

6. Plan (ಪ್ಲಾನ್) - ಯೋಜನೆ

7. Observe (ಅಬ್ಸರ್ವ್) - ಗಮನಿಸು, ವೀಕ್ಷಿಸು

The Deer made a trick, and started taking to the tree. "Oh tree! you are so kind. Daily you were throwing the fruits to the ground. But to day you are throwing⁸ them directly towards me."

The tree didn't reply.
"Oh tree! You are behaving natural. So I shall go and eat the fruits at some other place."

Thus said, the Deer ran away. The hunter repented as he lost the good opportunity. He didn't delay. He threw his spear towards the Deer. The Deer missed the hit and said, "O hunter! Bad luck. Next time try." The hunter was helpless⁹.

ಆಕರ: Jataka Tales

8. Throw (ತ್ರೋ) - ಎಸೆ, ಎತ್ತಿಹಾಕು

9. Helpless (ಹೆಲ್ಪ್ಲೆಸ್) - ಅಸಹಾಯಕ

ನಮ್ಮ ಮಹದಾಶಯ

ಕಥಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲವೆ? ಆಯಾ ಕಥೆಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಳ ಆಕರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು / ಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಆನಂದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಮಹದಾಶಯ ನಮ್ಮದು.

ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಹಿತಿ:

ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ
76, 'ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ' 3ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,
ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ 580 007
ಮೊ: 99866 61055
dhwanitrust@gmail.com
www.dhwanitrust.org

ಗಮನಿಸಿ:

ಈ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಕೇವಲ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರದ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸುವುದಾಗಲೀ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೀ ನಿಷಿದ್ಧ.